

var der to Faktorer, der var Tale om. Den ene var Damptrykket, som blev bestemt bagefter ved Maaling af de saakaldte Indikator-diagrammer. Der havde man altsaa et bestemt Materiale liggende for sig, og her vilde Eftermaalingerne kunne ske med Sikkerhed. Den anden Faktor, Bestemmelsen af Maskinens Omdreiningshastighed, var det naturligtvis vanskeligt bagefter at udtale sig om, da det skulde afgjøres, om der var blevet set rigtig paa et Uhr. I saa Henseende har Statsrevisionen haat en Erklæring fra Bærstets tekniske Direktør, og af den fremgaar det, at man ikke havde nogen som helst Grund til at tvivle om, at Modtagelseskommissionens Sagttagelse har været rigtig. Jeg har, uagtet det ikke hørte til Revisionskommissionens Opgave, selv gjennemgaaet Alt, hvad der forelaa ogsaa med Hensyn til denne Del af Sagen, og jeg tror, at jeg derved fremdrog Ting, der ikke vare anførte i den Erklæring, som Statsrevisionen havde modtaget. Der forelaa fra Kommissionens Side to Tidslagtagelser. Den egentlige Tidslagtagelse, som Kommissionen benyttede, blev foretaget af en Skibsofficer med et Observationsuhr paa Dækket, men den af Marinens Embedsmænd, som skulde aflæse Tællemaskinen, saae tillige paa sit Uhr, ligesom det Samme fandt Sted fra Fabrikantens Befuldmagtigedes Side. Sammenholder man disse tre Sagttagelser, vil det ses, at de to, der foretoges af den Officer, der var paa Dækket, og af den af Marinens Embedsmænd, der var nede ved Maskinen, svare meget godt sammen. Der er vel Uoverensstemmelser; men de svare dog i det Hele bedre sammen end med den tredje, og det synes deraf at fremgaa, — det er jo altid vanskeligt bagefter at dømme om, hvorledes det forholder sig med Uhr aflæsninger — men det synes deraf at fremgaa, — at den tredje Aflesning virkelig paa sine Steder har været mindre nøjagtig. Der er imidlertid ved Maalingen af Diagrammerne begaaet enkelte Skjæbelsesfejl, og det er derfor foreslaaet Ministeriet — og det vil ogsaa blive udført, — at for Fremtiden skulle to Forskjellige foretage saadanne Maalinger, som derefter skulle sammenlignes; men dette, at der saaledes var nogle Fejl, maa ikke i mindste Maade forringe, hvad jeg udtalte om, at Maalingerne vare saa gode, som man kunde vente. Der var nemlig i det Hele omtrent 800 saadanne Maalinger at foretage, og skal man foretage en saadan Række af Maalinger — det sker ved at aflæse paa en inddeelt Lineal, — hvor der i Reglen staar Tal ved hver 5te Streg — saa vil det ikke kunne undgaaes, at der en enkelt Gang kan læses et Tal galt. Den Fejl, der derved fremkommer, er imidlertid aldeles forsvindende, og jeg skal bemærke, at naturligtvis vi, som skulde revidere Maalingerne, selv begik saadanne Fejl, uagtet vi havde god Tid, hvilket vi først fandt ved en nøiere Undersøgelse. Det er naturligtvis fuldkommen i sin Orden, at to Forskjellige foretage Maalingerne. Men jeg kan

dog ikke i denne Henseende ganske være enig med Uvalget, for saa vidt det vil, at den Ene af disse to skal være befuldmægtiget af Fabrikanten. Jeg mener, at de Begge skulle være befuldmægtigede af Ministeriet. De, der ere befuldmægtigede af Ministeriet, have nemlig ingen Interesse i, om Prøven gaar den ene eller den anden Vej; men den, der er befuldmægtiget af Fabrikanten, vil altid have en Interesse i, at den gaar i en bestemt Retning, og selv om man forudsætter, at han ikke i fjerneste Maade vittelig Lad sig paavirke deraf, vil dette dog kunne ske, uden at han veed af det, saa at jeg antager, at den foreslaaede Fremgangsmaade vil give Anledning til betydelig større Rivninger, end der hidtil har været Anledning til. Jeg bemærker imidlertid, at der altid gives Fabrikanten fuldstændig Leilighed til at gjøre sig bekendt med Kommissionens Sagttagelser og Maalinger og til at fremsætte sine Bemærkninger med Hensyn til samme, før der bliver gjort noget Videre i Sagen.

Naar jeg nu endelig gaar over til Ophalingsbeddingen, vil jeg, førend jeg omtaler den sidst afholdte Prøve, bemærke, at det er min fulde Overbevisning, at selve Konstruktionen af Ophalingsbeddingen er hensigtsmæssig, og jeg er bleven endnu mere bestyrket deri ved at høre Ordogsværstets nuværende tekniske Konsulents Mening derom, der jo, vel at mærke, Intet har haat med denne Konstruktion at gjøre. Jeg er bleven saameget mere bestyrket dert, som de af Fabrikanterne Burmeister & Wain nu paa Refshaleøen opførte Beddinger i alt væsentligt ere af samme Konstruktion som Marinens Ophalingsbedding. Hvad Materialet angaar, vil det jo ogsaa fremgaa af Statsrevisionens Betænkning, at det maa siges at være upaaklageligt, saaledes at man selv uden Prøve kan sige, at der ikke vilde kunne være Noget at dadle med Hensyn til Beddingen. Hvad nu den sidste Prøve angaar, har Statsrevisionen underkastet den en temmelig skarp Kritik, men jeg kan ikke anerkjende denne for at være berettiget. Kritiken grundes væsentlig derpaa, at Skibet ikke var halet op til Beddingens Overende. For at dømme om den Ting, maa man stille sig det klart, hvad Prøvens Formaal var. Dette angives af Statsrevisionen saaledes, at det skulde undersøges, om Beddingen kunde bære og Maskinen trække Skibet med Bognen, hvorpaa det staar. Det tror jeg dog nok burde udtrykkes noget anderledes, idet jeg navnlig ikke kan anerkjende, at Prøven egentlig skulde gaa ud paa at undersøge Beddingens Bæreevne, idet der nemlig derom aldeles ikke kan næres nogen som helst Tvivl. Hele den Del af Beddingen, som er ovenfor Vandet, og som er af fuldkommen ensartet Konstruktion i hele sin Længde, er støttet af et saadant Bæsefundament, og naar et Skib af den fulde Vægt af $3\frac{1}{4}$ Million Pund staar paa Bognen ovenpaa Beddingen, vil, naar det trykkes alene paa Bælene under den midterste Del, hver af disse